

CONSILIUL LEGISLATIV

Biroul permanent al Senatului

Bp. 520 / 22 octombrie 2026

AVIZ

referitor la propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr.1/2000 privind organizarea activității și funcționarea instituțiilor de medicină legală

Analizând propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr.1/2000 privind organizarea activității și funcționarea instituțiilor de medicină legală (b520/21.09.2026), transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr. XXXV/4515/28.09.2026 și înregistrată la Consiliul Legislativ cu nr. D815/29.09.2026,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 73/1993, republicată, și al art. 29 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil propunerea legislativă, cu următoarele observații și propuneri:

1. Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 1/2000 privind organizarea activității și funcționarea instituțiilor de medicină legală, republicată, cu modificările ulterioare.

Potrivit Expunerii de motive, „*Analiza modului de aplicare a ordonanței în ultimii ani a evidențiat o serie de aspecte care impun intervenția legislativă, după cum urmează:*

- a) *Colaborarea interdisciplinară în elaborarea lucrărilor medico-legale ...;*
- b) *Suprapunerea categoriilor de norme aplicabile activității medico-legale ...;*
- c) *Regimul de finanțare a instituțiilor de medicină legală ...;*
- d) *Modul de stabilire a tarifelor pentru lucrările medico-legale ...;*

e) *Aliniere terminologică cu structura actuală a învățământului medical superior*".

2. Prin conținutul său normativ, propunerea legislativă se încadrează în categoria legilor ordinare, iar în aplicarea prevederilor art. 75 alin. (1) din Constituția României, republicată, prima Cameră sesizată este Senatul.

3. Precizăm că, prin avizul pe care îl emite, Consiliul Legislativ nu se pronunță asupra oportunității soluțiilor legislative preconizate.

4. La **partea introductivă a articolului unic**, pentru corectitudinea informației juridice, sintagma „cu modificările și completările ulterioare” trebuie înlocuită cu sintagma „**cu modificările ulterioare**”.

5. La **pct. 1**, la textul propus pentru **art. 2 alin. (2¹) teza a doua**, pentru unitate terminologică cu teza anterioară, care face referire la o listă a „referenților de specialitate”, este necesar ca termenul „Referentul” să fie înlocuit cu expresia „Referentul **de specialitate**”.

Această observație este valabilă pentru toate cazurile similare din proiect.

În plus, semnalăm că norma este neclară prin utilizarea formulării „la solicitarea motivată a medicului legist *sau a comisiei*”, întrucât nu se înțelege la ce comisie se referă.

În acest sens, menționăm că la **art. 5 alin. (2)** din actul normativ de bază se precizează că „Pe lângă Institutul Național de Medicină Legală «Mina Minovici» București funcționează Comisia superioară medico-legală, cu sediul la acest institut”, în timp ce la **alin. (3)** al aceluiași articol este reglementat faptul că „În cadrul institutelor de medicină legală din centrele medicale universitare, precum și în cadrul Institutului Național de Medicină Legală «Mina Minovici» București funcționează comisii de avizare și control al actelor medico-legale”.

Ca urmare, pentru a nu se crea confuzii în aplicarea actului normativ, se impune revederea și reformularea textului în funcție de intenția de reglementare.

Referitor la **ultima teză a alin. (2¹)**, având în vedere că aceasta reglementează aspecte distincte, respectiv conținutul referatului de specialitate, faptul că acesta se anexează actului medico-legal și face parte integrantă din acesta, răspunderea referentului de specialitate pentru conținutul respectivului referat, precum și răspunderea medicului legist sau a comisiei pentru concluziile actului medico-legal,

pentru succesiunea logică a ideilor și coerența reglementării, apreciem necesară disjungerea normei și reformularea acesteia în acord cu dispozițiilor art. 48 alin. (1) și (2) din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare¹.

Această observație este valabilă, în mod corespunzător, și pentru normele preconizate pentru **alin. (2²)** și **(2³)** ale **art. 2**.

Referitor la textul propus pentru **alin. (2³)**, subliniem că, prin modul de redactare a expresiei „*Criteriile de înscriere, suspendare și radiere din listă, procedura de desemnare, verificarea conflictelor de interese, obligația de confidențialitate, modalitatea de colaborare dintre medicii legiști și referenții de specialitate, precum și modul de remunerare a referatelor*”, norma este deficitară din punct de vedere al clarității și predictibilității, întrucât nu se menționează despre ce listă este vorba, iar remunerarea nu poate să vizeze referatele, ci doar activitatea referenților de specialitate de a elabora respectivele documente.

Totodată, semnalăm că, în actuala formulare, **teza finală a alin. (2³)** are caracter declarativ, aspect care contravine dispozițiilor art. 38 alin. (1) din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care prevede că „*Textul articolelor trebuie să aibă caracter dispozitiv (...)*”, fiind necesară eliminarea acesteia.

În plus, pentru a se asigura eficiența normelor propuse la **alin. (2²)** și **(2³)**, precum și pentru o reglementare completă, este necesară redarea în finalul propunerii legislative a unei dispoziții distincte, marcată ca „**art. II**”, care să vizeze termenele de elaborare a actelor normative invocate în respectivele texte.

O posibilă formulare a acestei norme ar fi:

„**Art. II.** – În termen de ... de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, se emit ordinele prevăzut la art. 2 alin. (2²) și (2³) din Ordonanța Guvernului nr. 1/2000 privind organizarea activității și funcționarea instituțiilor de medicină legală, republicată, cu modificările ulterioare, astfel cum a fost modificată și completată prin prezenta lege”.

¹ „Art. 48 (1) În cazul în care din dispoziția normativă primară a unui articol decurg, în mod organic, mai multe ipoteze juridice, acestea vor fi prezentate în alineate distincte, asigurându-se articolului o succesiune logică a ideilor și o coerență a reglementării.

(2) Alineatul, ca subdiviziune a articolului, este constituit, de regulă, dintr-o singură propoziție sau frază, prin care se reglementează o ipoteză juridică specifică ansamblului articolului; dacă dispoziția nu poate fi exprimată într-o singură propoziție sau frază, se pot adăuga noi propoziții sau fraze, separate prin punct și virgulă. Alineatul se evidențiază printr-o ușoară retragere de la alinierea textului pe verticală”.

Ca urmare, actualul **articol unic** va fi marcat ca **art. I**.

6. Referitor la intervenția legislativă preconizată la **pct. 2**, respectiv completarea **art. 8** cu două noi alineate, **alin. (1¹)** și **(1²)**, prin care se instituie o excepție de la reglementarea *de lege lata*² a modalității de plată a cheltuielilor pentru efectuarea lucrărilor medico-legale, respectiv **„integral sau parțial, direct instituției de medicină legală de către părți ori, în procesul penal, de către subiecții procesuali principali, la cererea acestora, în măsura în care cheltuielile respective nu au fost deja achitate din fonduri publice”**, semnalăm că aceasta nu este argumentată de către inițiatori în cuprinsul instrumentului de prezentare și motivare și, prin urmare, nu se înțelege rațiunea necesității unei asemenea soluții legislative, cu atât mai mult cu cât, în formularea propusă, este lipsită de claritate și predictibilitate.

Astfel, se constată că excepția preconizată nu poate fi aplicată în practică fără un mecanism clar prin care să se verifice dacă cheltuielile respective au fost sau nu achitate din fonduri publice la momentul plății private direct la instituția de medicină legală.

De asemenea, o plată parțială prin metoda preconizată presupune un mecanism birocratic și mai complicat de înregistrare, verificare, comparare, comunicare, etc, a operațiunilor de plată a cheltuielilor pentru efectuarea lucrărilor medico-legale, care va îngreuna procesul de recuperare a respectivelor cheltuieli.

Ca urmare, apreciem că, în actuala formulare, soluțiile preconizate la **pct. 2** pentru **art. 8 alin. (1¹)** și **(1²)** vor genera confuzii în aplicarea actului normativ, fiind necesară reconsiderarea acestora, în funcție de intenția de reglementare.

În plus, precizăm că, pentru a răspunde exigențelor specifice actelor normative de modificare și de completare, **dispoziția de completare** trebuia să aibă următoarea formulare:

„2. La articolul 8, după alineatul (1) se introduc două noi alineate, **alin. (1¹)** și **(1²)**, cu următorul cuprins:”.

² Art. 8 - (1) „Cheltuielile necesare pentru efectuarea constatărilor, expertizelor, precum și a altor lucrări medico-legale dispuse de organele de urmărire penală sau de instanțele judecătorești constituie cheltuieli judiciare, care se avansează de stat și se suportă, în condițiile legii, după cum urmează:

a) dacă lucrările au fost dispuse de instanțele judecătorești, din bugetul de venituri și cheltuieli al Ministerului Justiției;

b) dacă lucrările au fost dispuse de procurori, din bugetul de venituri și cheltuieli al Ministerului Public;

c) dacă lucrările au fost dispuse de organele de cercetare penală, din bugetul de venituri și cheltuieli al Ministerului Administrației și Internelor”.

Această observație este valabilă, în mod corespunzător, și pentru **partea dispozitivă a pct. 8**, cu precizarea că termenul „articolul” din expresia „se introduce un nou articol, articolul 34¹” se va reda abreviat, respectiv „**art. 34¹**”.

Totodată, în textul propus pentru **art. 8 alin. (1¹)**, expresia „de la alin. (1)” va fi redată sub forma „de la **prevederile alin. (1)**”.

7. La **pct. 4**, la textul propus pentru **art. 13 lit. a)**, pentru respectarea normelor de tehnică legislativă, cele două teze vor fi separate prin punct și virgulă, iar primul termen al tezei a doua va debuta cu literă mică.

De asemenea, propunem eliminarea sintagmei „în condițiile art. 34¹” din finalul celei de **a doua teze**, deoarece este superfluă.

Ca urmare, pentru unitate terminologică, precum și pentru rigoare normativă, recomandăm ca **teza a doua** să aibă următoarea formulare: „...; **în acest scop elaborează** normele metodologice și tehnico-științifice privind efectuarea **expertizelor, a constatărilor și a altor lucrări** medico-legale, care se aprobă prin ordin al ministrului sănătății”.

În altă ordine de idei, pentru rigoare normativă, se impune introducerea în finalul proiectului a unui articol distinct, marcat ca „**art. III**”, care să prevadă termenul de aprobare a respectivelor norme.

8. La **pct. 7**, la textul propus pentru **art. 32 alin. (5) teza întâi**, pentru corectitudinea normelor de trimitere, este necesară eliminarea titlului Legii nr. 500/2002 la prima invocare a acesteia în text, iar la cea de a doua menționare este necesară precizarea evenimentelor legislative suferite de acesta după adoptare.

Această observație este valabilă, în mod corespunzător, și pentru cazul similar de la **alin. (7) teza întâi**.

9. La **pct. 8**, referitor la textul preconizat pentru **art. 34¹ alin. (1)**, semnalăm că **temeiul legal** pentru elaborarea și adoptarea normelor metodologice și tehnico-științifice privind efectuarea expertizelor, a constatărilor și a altor lucrări medico-legale îl constituie dispozițiile **art. 13 lit. a)** din Ordonanța Guvernului nr. 1/2000, republicată, cu modificările ulterioare, astfel cum se prevede la **pct. 4** din prezenta propunere legislativă, și prin urmare nu mai este necesară reluarea acestui aspect.

Pe cale de consecință, pentru o exprimare proprie stilului normativ, recomandăm ca textul să fie reformulat, astfel:

„Art. 34¹ - (1) Normele metodologice și tehnico-științifice privind efectuarea expertizelor, a constatărilor și a altor lucrări medico-legale, **prevăzute la art. 13 lit. a), au caracter tehnic și reglementează** metodele de examinare și de analiză, validarea acestora, controlul calității și criteriile științifice de interpretare și de raportare a rezultatelor”.

De asemenea, la **alin. (2) teza a doua**, referitor la sintagma „normelor procedurale aprobate potrivit art. 34 alin. (2)”, semnalăm că acestea sunt prevăzute de **Ordinul ministrului justiției și al ministrului sănătății nr. 1134/C/255/2000 pentru aprobarea Normelor procedurale privind efectuarea expertizelor, a constatărilor și a altor lucrări medico-legale**, cu modificările și completările ulterioare. Prin urmare, este de analizat dacă norma nu ar trebui să facă trimitere la ordinul respectiv.

10. La pct. 9, referitor la textul preconizat pentru **art. 35 alin. (2)**, semnalăm că, prin utilizarea formulării „împreună cu metodologia de calcul a tarifelor, fundamentată pe costuri, prevăzută la alin. (1)”, norma este lipsită de claritate, întrucât în cuprinsul normei la care se face trimitere nu se vorbește despre respectiva metodologie.

Ca urmare, se impune revederea și reformularea normei, în funcție de intenția de reglementare, cu atât mai mult cu cât în textul propus pentru **art. 35 alin. (3)** se face trimitere la metodologia prevăzută la alin. (2).

PRESEDINTE
Florin IORDACHE

București
Nr. 892/21.10.2026